

Г. Модеротъ:

Като вървяхъ туй, кръвта ми кипва
 Да мисля къмъ братишкинъ ^{външн} ни мисли
 Въвъ тази, удобността, и пътя
 И да се хвърля въ борбата ноща
 За нови подвизи за нова слава
 При сѣбнитъ тано на Варшава
 Да вива мълата и полът сѣмъ!
 Но що да сторя - дядо въ Восилъ?

Генералъ:

Германците днесъ сѣмъ си поше
 Да се се спасява отъ удара на фронтъ
 Но скоро по полетя руски ледъ
 Като изгърва ни зидъ ще да
бъга мъ!

Синьоръ Изонцо:

Оруси за суправъ вн хради
 За пораженіята си безкрайни
 Я вижте нашиятъ дѣла сѣмъ
 Не дѣмъ по дѣ по три четири
не кратки

